

ਪੱਤਰ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ

ਭੰਡਾਰੀ ਸੀ.ਜੇ. ਅਤੇ ਫਾਲਸ਼ੋ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 129 ਆਫ 1957।

ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ ਕਲੇਮਜ਼ (ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5
—ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ—ਦਾ ਮਤਲਬ—ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ—ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ
—ਦਾ ਉਦੇਸ਼—ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ—ਦੇ ਢੰਗ ਸੇਵਾ
—ਅਸਲ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਬਦਲੀ—ਸਬਸਟੀਟਿਊਟਡ ਸਰਵਿਸ—ਕਦੋਂ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਜਾਣਾ
ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ—ਕੇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ
—ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ ਕਲੇਮਜ਼ (ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਕਿਸ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹੜੇ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨਸ਼ੈਲੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਕੋਈ ਖੜ੍ਹਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਰਣਾ ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹੜੱਪਣ ਅਤੇ ਜੁਲਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਅਸਲ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ (2) ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪਰ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਢੰਗ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। . ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਅਸਲ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਅਤੇ (2) ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ। ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪਰ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ

ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਢੰਗ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

9 ਮਈ, 1957 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 348 ਆਫ਼ 1955 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਐਚ.ਆਰ.ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਨਰਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਸ.ਐਮ. ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.—ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ 5,67,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘਟਾ ਕੇ 2,63,250 ਰੁਪਏ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਦਾ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਜ਼ਮੀਨ-ਮਾਲਕ ਹੈ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਕਲੇਮਜ਼) ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਲੇਮ ਅਫਸਰ ਨੇ

5,67,000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਦਾਅਵੇ) ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ- ਐਕਟ, 1954, 18 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ 17 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਵਧੀਕ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ੍ਰੀ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਮਲਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, 1955, ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਬਿਨਾਂ ਸੇਵਾ ਵਾਪਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫਿਰ 15 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਦੇ "ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਕਈ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ 17 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯਤ ਮਿਤੀ, ਪਰ ਉਸਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ 17 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ੍ਰੀ ਜੁਗਲ ਕਿਸ਼ੋਰ ਖੰਨਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਇੱਕ ਐਕਸ-ਪਾਰਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ 5,67,500 ਰੁਪਏ ਤੋਂ 2,63,250 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਇਸ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਜੋ " ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ", ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਈ ਸੀ, ਨੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹੁਣ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਅੱਜ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਡਾਕ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਪੜ੍ਹਿਆ ਸੀ ਜੋ 15 ਨਵੰਬਰ 1954 ਦੇ "ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ" ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਸੀ। ਜਨਵਰੀ, 1955 ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਮ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਨ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ

ਨੋਟਿਸ ਛਪਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ 17 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੇ ਇਸ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਉਸਨੇ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 25 ਮਾਰਚ ਨੂੰ, ਉਸਨੂੰ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਤੋਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਸੰਚਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਕਿ 18 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਤਿੰਨ ਲੱਖ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਰਕਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੋ ਬੇਨਤੀਆਂ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, (1) ਕਿ ਚੀਫ਼ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ (2) ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ 18 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

1954 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਚੀਫ਼ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲੇਮ ਅਫਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮੌਜੂਦਗ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ, ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਣ ਅਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਮ ਅਫਸਰ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। 1954 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 19, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹਰ ਨੋਟਿਸ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਦਾਇਗੀ ਰਜਿਸਟਰਡ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਪਤੇ 'ਤੇ ਬਕਾਇਆ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਾਈਲ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਹੋਰ ਪਤੇ 'ਤੇ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਿਯਮ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ

ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਹੁਕਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਫਾਰਮ E ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਦੀ ਦਾਅਵਾ ਫਾਈਲ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਪਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਹਿਣ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਾਰਮ E ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਜਾਂ ਰਿਵਾਈਜ਼ਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਉਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾਅਵੇਦਾਰ 'ਤੇ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਹ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਵਾਬ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਹੜੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਹੁਕਮ ਸਾਰੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਜੀਵਨਸ਼ਕਤੀ ਗੁਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਭਾਵ. ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ, ਇੱਕ ਉੱਘੇ ਨਿਆਂਕਾਰ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਨਿਆਂਇਕ ਹੜੱਪਣ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਨਿਆਂ ਨਿਰਪੱਖ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋ ਢੰਗ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ (1) ਅਸਲ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਜਦੋਂ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਪੀ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ

ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਤਰਫ਼ੋਂ; ਅਤੇ (2) ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਨੋਟਿਸ ਡਾਕ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ . ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਆਮ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਪਰ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਨੀਤ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਪੂਰੀ ਲਗਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਹੀਂ ਲੱਭ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। . ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਆਮ ਨਿਯਮ ਤੋਂ ਇੱਕ ਵਿਦਾਇਗੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਢੰਗ ਅਜਿਹਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲਿਆਵੇ। ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਅਸਲ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਬਦਲ ਹੈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ ਸੁਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨਕ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਹਾਲਾਂਕਿ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਅਕਸਰ ਉਦੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਨਿੱਜੀ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਸਬੰਧਤ

ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਣਦਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹਰ ਉਹ ਤੱਥ ਜੋ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਇਸਦਾ ਗਾਹਕ ਜਾਂ ਆਦਤਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੋਵੇ, ਜਾਣਦਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਦਲੀ ਹੋਈ ਸੇਵਾ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਲੋੜ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਦੋਸਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੂਝਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਉਸਾਰੂ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਅਵਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕੇ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੀ ਪਾਰਟੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਇੱਕ ਦੁਕਵੇਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਸਰਕੂਲੇਸ਼ਨ ਵਾਲੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਜਿਸਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਦੋਸਤਾਂ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਖਬਾਰ ਜਾਂ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਿੱਤ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ, ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਵੈਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਪੱਤਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ

ਹੋਵੇ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਛਪਿਆ ਨੋਟਿਸ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਅਸਲ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਢੰਗ ਨਾਲ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਦਾਅਵੇ) ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਐਕਟ, 1954, ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੇਮ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਫ਼ੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤੇ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਜੁੰਮੇਵਾਰੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਂ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਬਦਲੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਪਾਰਟੀ ਨੂੰ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਉਚਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੇਵਾ ਦਾ ਢੰਗ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਜਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਸੇਵਾ ਵੈਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੇ ਢੰਗ ਦੀ ਵਾਜਬ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਬੇਕਾਰ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੀ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ? 15 ਨਵੰਬਰ 1954 ਦਾ “ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ” ਦਾ ਅੰਕ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਵਿੱਚ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ (ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਤਸਦੀਕ) ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਨਿਯਮ, 1954 ਦੇ ਨਿਯਮ 19A ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਸਾਰਣੀ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 19 ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ-ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਮੇਂ 'ਤੇ। ਹੁਣ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਏਜੰਟ ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤਾਂ, ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹੋਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਛਾਪੇ ਗਏ ਨਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਠ ਕਾਲਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 18 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਤੋਂ 22 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਨਾਮ ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਕਾਲਮ 4 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸ਼੍ਰੀ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮ ਮਲਿਕ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੈਟਕੈਫ ਹਾਊਸ, ਦਿੱਲੀ, 17 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 10 ਵਜੇ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਕਾਗਜ਼ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ ਅਤੇ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਨਾਮ 17 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਅਤੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ "ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ" ਦਾ ਗਾਹਕ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦਾ ਆਦਤਨ ਖਰੀਦਦਾਰ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੀ ਕਈ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਪੁਖਤਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਤਸਦੀਕ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਚੀਫ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਤਲਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਤੀਜਾ, ਜਿਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ

ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਨਿਯਮ ਮੁੱਖ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਅਵੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਕਰਕੇ ਸੇਵਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸੈਂਕੜੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਆਉਣੇ ਹਨ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਫਸਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਵਉੱਚ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੀ ਗਈ ਸੇਵਾ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਕਾਗਜ਼ ਖੁਦ ਪੜ੍ਹੇਗਾ, ਜਾਂ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਦੋਸਤ ਜਾਂ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਅਤੇ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਉਸਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਿਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੋੜੀਂਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸੈਂਕੜੇ ਨਾਵਾਂ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਛਾਪਿਆ ਗਿਆ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਹਨ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਲੰਬਿਤ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਦਾ ਜੋ ਤਰੀਕਾ ਅਪਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦਾ ਕੇਸ 17 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਣਾ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਵੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। 15 ਨਵੰਬਰ, 1954 ਦੇ “ਦਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨ” ਵਿੱਚ ਛਪੇ ਨੋਟਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਕੇਸ 17 ਜਨਵਰੀ 1955 ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ ਮਲਿਕ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਉਣਾ ਸੀ। 17 ਜਨਵਰੀ, 1955, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਖੰਨਾ ਨੇ 18 ਜਨਵਰੀ, 1955 ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕੇਸ ਇੱਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨੋਟਿਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਕਪਾਸੜ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

[ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਗੁਜਰ ਮਾਈ (1); ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (2); ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਲਾਈ ਮਲਹੋਤਰਾ ਬਨਾਮ ਮਦਨ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰ (3)]

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਉਚਿਤ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫਲਸ਼ੋ., ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੈਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਦਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।